

(k. 43d) <N>a początku słowa mojego proszę
sobie Boga wszechmogącego i w Trojcy jedyne, aby mi
raczył zesłać dar Ducha Świętego s krolestwa niebieskiego,
iżbych mógł rozumieć cso dobrego o widzeniu piekielnych
mąk Pawła świętego. A to jest święty widział,
będąc jeszcze w swoim cieie, bo tego Bog chciał, aby święty
Paweł piekielne męki niecso oglądał. Tedy ji wiodł święty
Michał do piekła i wskazał jemu jeden płomień, gdzie światłość
i ciemność, smętek i płacz, i ciężkie wzdychanie.
A tamo była jedna rzeka ogniewa mająca w sobie czworakie
rozdzielenie, a dym tej rzeki podnosił się aż do nieba.
Pirwej rzece, tej to rzece Styks, a drugiej Kokytus,
a trzeciej Acheron, a czwartej Flegeton. Ukazał
jemu, świętemu Pawłowi, święty Michał archanjoł ogniewe
drzewo, a na tym drzewie grzeszne zwieszano: j<e>dny
za nogi, a drugie za wargi, trzecie za włosy, a czwarte
za ramiona, a piąte
(k. 44a) za języki.